

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1675-ҳадис

1675/4483 – عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: وَافَقْتُ اللَّهَ فِي ثَلَاثٍ، أَوْ وَافَقَنِي رَبِّي فِي ثَلَاثٍ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ اتَّخَذْتَ مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّيًّا؟ وَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَدْخُلُ عَلَيْكَ الْبُرُّ وَالْفَاجِرُ، فَلَوْ أَمَرْتَ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ بِالْحِجَابِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الْحِجَابِ، قَالَ: وَبَلَّغَنِي مُعَاتَبَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبَعْضِ نِسَائِهِ، فَدَخَلْتُ عَلَيْهِنَّ، قُلْتُ: إِنْ انْتَهَيْتُنَّ أَوْ لَيْبِدَلْنَ اللَّهُ رَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْرًا مِنْكُنَّ، حَتَّى أَتَيْتُ إِحْدَى نِسَائِهِ، قَالَتْ: يَا عُمَرُ، أَمَا فِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا يَعِظُ نِسَاءَهُ، حَتَّى تَعْظَهُنَّ أَنْتَ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ) الْآيَةَ [التحريم: 5].

1675/4483. Анас розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Умар бундай деди: «Уч нарсада Аллоҳга мувофиқ келдим [ёки уч нарсада Роббим менга мувофиқлик билдирди]:

«Эй Аллоҳнинг Расули, Мақоми Иброҳимни намозгоҳ қилиб олсангиз бўларди», деган эдим;*

Яна: «Эй Аллоҳнинг Расули, ҳузурингизга яхши ҳам, фожир ҳам кираверади. Шу боис, мўминларнинг оналарини ҳижобга буюрсангиз бўларди», деган эдим. Шунда Аллоҳ ҳижоб оятини* нозил қилган;

Менга Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг баъзи аёлларидан аччиқланганлари ҳақида хабар етганда уларнинг ҳузурига кириб, «Ё бас қиласиз, ё ўрнингизга Аллоҳ Ўз Расули соллаллоху алайҳи васалламга сизлардан кўра яхшироғини беради», деганман. Ҳатто аёлларининг ёнига борганимда улардан бири: «Ҳой Умар! Нега энди Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг аёлларига у зот ҳақларида ўзлари эслатма қилмай, сен эслатма қиласан?» деган. Шунда Аллоҳ: «У сизларни талоқ қилса, ажаб эмаски, Робби сиздан яхшироқ, муслима, мўмина, итоаткор, тавбакор, ибодатли, рўзадор жувон ва қизларни ўрнингизга жуфт қилиб берса»ни* нозил қилган».

* Ушбу таклифга кўра қайси оят нозил бўлгани бу ривоятда аниқ айтилмаган бўлса-да, гапнинг оқимидан бу ерда Бақара сурасининг 125-ояти назарда тутилганлиги кўриниб турибди. Сарлавҳада ҳам бунга ишора борлиги эътиборидан муаллиф ушбу ривоятни айнан шу бобда келтирган бўлиши ҳам, ёки ҳадисни қисқартирган бўлиши ҳам мумкин.

* Ҳижоб ояти - ҳижобни фарз қилган оят. У Аҳзоб сурасининг 59-оятидир: «Эй Набий! Жуфти ҳалолларингга, қизларингга ва мўминларнинг аёлларига айт, жилбобларини ўзларига яқин тутсинлар. Мана шу уларнинг танилмоқлари ва озорга учрамасликлари учун яқинроқдир. Аллоҳ кўп мағфиратли ва ўта раҳмлидир».

* Таҳрим сураси, 5-оят.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI